

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 ft. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. helyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közleendő cikkek soronkint
10 kr. díjért közöltnak.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Községi nyomorúságok.

IX.

Vessünk csak egy futó pillantást még a szabad házasságra, annak eredményeire és a szegény munkásokra.

A mi a házasság szabadságát illeti, annak vádelmezője ugy az egyház, mint az állam. De mi a különbség a kettőnek védelmi indoka között? Az, hogy az egyház a házasság szabadságában az emberi jogokat védi, ellenben a liberális állam védi a pénztőke érdekeit. Az egyház az ő hatáskörében lelkiismereti-
leg kötelességévé teszi a házasulandó-
nak, hogy gondoskodjék arról, a miből családját eltartathatja; az állam-oekono-
mia pedig minden módon arra törekszik, hogy a pénztőke az iparban minél többet kamatozzék, hogy sok és olcsó munkaerő s ennek előállítására minél több ember-anyag legyen.

Az egyház folyton sürgeti az államot a könnyelműen kötött házasságokból eredő gyakori büntények, botrányok és erkölcstelenség meggátolására s nem szűnik meg az éhség kínzó fájdalmait békésen tűrő munkás néposztály nyomoraira az államot és annak minden humanizmusát polgárát figyelmeztetni; és az állam a korlátlan házasság védelmében szeret az erkölcsiségre hivatkozni, de nem nyúl egyetlen rendelkezésére álló eszközhöz sem az erkölcstelenség forrásának megszüntetésére, éhen hagyja halni azokat, a kik csendesen türik nyo-

morukat, a kik az állam terheit viselik, a kik a szemtelenségig nem kiabálnak kenyérért: a becsületes munkás néposztályt.

Pedig az államnak hatalmában és érdekében is állana mind az erkölcstelenség terjedésének meggátolása végett, mind a pénztőkének józan, egészséges, becsületes munkaerők által leendő kamatoztatása szempontjából ez ügyet rendezni. Ezt tehetné a nélkül, hogy a házasság szabadságát kórlatok közé szorítaná s a nélkül, hogy a vadházasságokra utat nyitana; mert igaz, hogy a vadházasságok sokkal több rosszat hoznak a községekbe, mint akár a legszegényebbek által kötött rendes házasságok, de bizonyára lehetne e rosszak orvoslására is jó segédzserekről gondoskodni és az e téren mutatkozó kivívott bajokon egy kis vallás-erkölcsi eréllyel segíteni.

Valóban jobban van gondoskodva az erdei vadakról, mint a nemzet fenntartó eleméről: a szegény munkás népről. A most letárgyalt községi törvényjavaslatnak van legalább szándéka némileg segíteni és gondoskodni mindenkiről, de e jó szándék azon komoly és fontos ügyön, a munkás néposztály nyomorán, a szabad betelepülés és korlátlan házasságból a községekbe nehezülő terheken aligha fog könnyíteni. Nem, mert a mai tömeges elszegényedés nem annyira személyes hibák, mint inkább a nemzet elhibázott gazdasági rendszerének s erkölcsi fogyatkozásainak ter-

mészetes következménye, s ez, mint ilyen, az államhatalom körébe tartozik; ennek kötelessége e jelenség okait tőle telhetőleg megszüntetni.

A szegény munkás-nép házasságánál pl. nagyon is figyelemre méltó lenne a városi és falusi vagyis mezőgazdasági munkás életviszonyai közötti lényeges különbség. Mert — mint a szegény munkás-nép egyik jeles bajnok megjegyzi — míg a városi munkás házassága által erkölcsileg rendesen emelkedik, addig a falusi munkás házassága következtében igen sokszor alább száll. A városi munkás, ki addig a családon kívül a kocsmában élt, kénytelen, mint házasságban, visszavonult, takarékos családi életet élni; a falusi napszámos ellenben már mint legény, mint cseléd, egy családhoz, egy háztartáshoz tartozott, s mint házasságban, felcseréli az előbbi rendes életmódot a saját tüzelhely nyomorával; a korábbi elégedett cselédből lett elégedetlen napszámos ember, ki nem szegődhetik el rendes évi munkába, de nem is talál egész éven át foglalkozást, úgy, hogy az ilyen házasságok sok mindenféle bajt és terhet okoznak az önálló falusi gazdáknak.

Már csak e szempontból is volna tehát az államnak orvosolni és tenni valója.

Államilag kellene szervezni az általános életbiztosítást s ezen intézményt össze kellene kötni egyúttal a mezőgazdasági hitel rendezésével. Így az állami

hitelnek is lassan-lassan új alap adatnék. Hanem akkor — mint egyik jeles nemzetgazdász megjegyzi — „nem volna szabad kizárólagos bankárpolitikát követni s bankprivilegiumokat osztogatni”.

Falusi.

Országgyűlés. A képviselőház csütörtökön alig harmadfél órában tartó ülésben intézte el a napirendre tűzött tárgyakat. Letárgyalta a fegyelmi eljárásról szóló törvényjavaslat még hátralevő szakaszait, továbbá a községekéről szóló törvényjavaslatnak függőben maradt VIII-ik fejezetét és ugyane törvényjavaslatnak hasonlóképpen függőben maradt 166-ik §-át. Mindkét javaslatnál számos módosítvány került a ház elé, melyek közül többet el is fogadtak. Az ülés végén Tisza Kálmán miniszterelnök előterjesztést tett a husvét szünetekre nézve.

Pénteken volt a husvét szünetek előtti utolsó ülés, melyben a többség végleg megszavazta a községekéről szóló törvényjavaslatot, továbbá a fegyelmi eljárásról szóló törvényjavaslatot. Mindkét javaslat hozzájárulás végett közölni fog a főrendiházzal. A jegyzőkönyv hitelesítése után Póchy Tamás elnök tudatta, hogy a legközelebbi ülés május 1-én déli 12 órakor lesz és hogy május 4-én kezd meg a ház a népfelkelésről szóló törvényjavaslat tárgyalását. Ezután boldog husvét ünnepeket kívánt a ház tagjainak, kik az elnök eljenzése közt oszlottak szét.

A marosvásárhelyi kir. tábla új elnöke. A hivatalos lap vasárnapi száma a következő kir. kéziratot közli: Igazságügyi magyar miniszterem előterjesztésére, O berschall Adolf

A „Szekelyföld” tárczája.

A fehér dominó.

Farkassy ur ügyvéd is volt, fiatal is volt, meg házas is volt. Zelma szép is volt, Farkassy ur felesége is volt, meg szeretett mulatni.

Farkassy urnak előbbi jó tulajdonaihoz még egy járult, t. i. szerette kis feleségét s mindenkép igyekezett annak kedvében járni; nem csoda tehát, ha engedett, mikor a kis feleség, megcsirógatva arczát, esdő hangon így szólt hozzá:

— Kedves férjcském! Vigyen el engem az opera-bálra. Tudja, Karolin is ott lesz a férjével — már láttam is az öltözetét: gyönyörű kék selyem dominó — s én szeretném őket egy kisse megtréfálni. Én is kék selyem dominóban megyek, maga meg öltözködjék valami spanyol grandnak ... No, ugy-e, megteszi? Az én kedvemért?

Hogyne tette volna meg az ő kedvéért! Elsejére elkészült a kék selyem dominó, meg a spanyol grand öltözék is, a jegyek is megvoltak; szóval minden készen volt, csak fel kellett öltözködni és elmenni. Csak hogy ember tervez — Zelma végez!

A bál napján a kis feleség nagy migrénről panaszkodott, lefeküdt s egész nap nem is kelt fel.

Farkassy ur sajnálta — nem az operabált, hanem a kis feleségét, a ki olyan beteg, hogy nem mehet el az opera-bálra. Pedig hogy örült előre a tréfának! No de nem baj, majd elmennek a másodikra, ha az elsőre nem engedi az a csunya migrén!

Este bement Farkassy ur nejéhez. Az aszszonyka nagyon rosszkedvű volt.

— Nos, mégsem öltözködjél?

— Csak nem hiszed, édes, hogy nélkülöd ...

— Nemesak hogy hiszem, de akarom! Akarom, hogy elmenjen és nekem azután meséljen az opera-bálról.

— De, kedves Zelma ...

— Semmi kedves. Ha egy kicsit szeret, hát elmegy és beszél Karolinval. Vagy talán nem mer engem magamban itthon hagyni? Most rögtön öltözködjél fel ... Nem? Hát ennyire szeret engem!? — S az aszszonyka elkezdett keservesen, de nagyon keservesen zokogni.

Farkassy ur igazán nem tudta, mit csináljon. De a szép Zelma úgy sirt, oly szépen kért, oly haragosan parancsolt, hogy végre is — felöltözködjék, s feleségecskáját, ki mindjárt jobbkedvű lett, megcsókolva, elment.

— Aztán éjfélkor itthon legyen! Lásza, máris jobban vagyok.

A zene vigan szólt. A tömeg hullámozott fel s alá. Egy spanyol grand karonfogva járt egy elegáns — fehér dominóval, mely gyönyörű termetet takart el. Már egy óra óta járnak fel s alá és nagy bizalmasan beszélgetnek. A spanyol grandnak melege van. Már éjfélre jár az idő s ő még mindig itt! Pedig Zelma meghagyta, hogy éjfélkor otthon legyen, s Isten a tanuja, hogy ő haza is akart menni rögtön, mikor Karolinval beszélgetett, ki őt nem ismerte fel. Már az ajtóban volt, midőn egy gyönyörű kis fehérkeztűs kéz nehezedett vállára:

— Ah, te is itt vagy, Farkassy?!

Farkassy nagyot bámult a fehér dominóra, de hasztalan: a sürti csipkefátyol nagyon jól rejtette el tulajdonosa arczvonásait.

A fehér dominó pedig nagyon is jól volt informálva Farkassy ur körülményei felől, a mi csak növelte az érdeklődést. Aztán, mint említettük, Farkassy ur fiatal is volt, és a fiatal ember, még ha házas is, nem maradhat hideg egy szép ismeretlen iránt. Pedig ennek szépnak kellett lenni! A kis kezek, a karcsu termet, a csipkéken keresztül itt-ott átlátszó vakító fehérség mind ezt sejtették.

— Mondd csak, szép maszk, hogy ismertél fel engem?

— Mily kérdés! Hát szemeiden is álaraz

van? Barátom, a te szemeidet ezer közül felismertem volna.

A spanyol grandnak még nagyobb melege lett.

— Te, mondd csak, hol hagyta a feleségedet?

— Otthon, szép maszk, de felelj már te is ...

— Szereted a feleségedet?

— Persze, hogy szeretem. De most hagyjuk a feleséget s beszéljünk rólad.

Minden kérdészködés hiábavaló volt; Farkassy még csak nem is sejtette, kivel beszélget. A fehér dominó pedig hozzá simult, beszélt neki szerelemről, boldogságról,

Együtt mentek fel a czukrázdába s ott vacsoráltak.

Farkassy ur bőkezű volt: megeresztett néhány üveg pezsgőt, remélve, hogy vacsora alatt sikerül ismeretlenjét lealcozani. Ez azonban hajthatatlan maradt. Végre menni készült a fehér dominó; a spanyol grand felajánlotta lovagias kíséretét, melyet a fehér dominó némi habozás után elfogadott.

A kocsi előállt. A fehér dominó oda szólt a kocsisnak:

— Zsemlye-utca, 6.

Farkassy ur mehökkent. Ő ugyanabban az utcában, ugyanama szám alatt lakott, tehát egy házban! Ez kellemetlen. No, de

kuriai bírót a marosvásárhelyi ítélőtábla elnökévé nevezem ki. Kelt Bécsben, 1886. évi április hó 11-én. Ferencz József s. k., Pauler Tivadar dr., s. k.

Sándor fejedelem apja Bécsben. Bécsből írják e hó 17-ről: A heszteni herceg, Sándor bolgár fejedelem apja, most sűrűn érintkezik úgy az udvarral, mint a külügyi hivattal és a diplomáciával. Beavatott körökben többé nem titok, hogy a herceg politikai küldetést végez. Célja tájékoztatni Ferencz József királyt a monarchia külügyeinek intézőit az orosz törekvések felől, melyek Sándor fejedelemnek Bolgárországban annyi kellemtelenséget okoztak, s melyek következtül a monarchiára végzetesek, vagy legalább is veszélyesek lehetnek. A herceg e tájékoztatással már is elért annyit, hogy a legmagasb körök belátják az orosz szövetség s a szíjnyeviczei politika kétértelmű voltát és a legnagyobb mérvű óvatos bizalmatlanság politikáját fogják követni Oroszország irányában, előre készülve oly eshetőségekre, melyek az orosz birodalom keleti törekvéseiből esetleg már a közel jövőben kifejlődhetnek. Erre vall az a nagymérvű kitüntetés, melyben a herceget úgy az uralkodó család, mint az egész udvar bécsi tartózkodása alatt sűrűn részesíti.

Kereskedelmi szerződés Romániával.

A bizottság, melyet az országgyűlés erdélyrészi képviselőinek értekezlete megválasztott, már elkészítette az emlékiratot, melyet a Romániával kötendő kereskedelmi szerződés ügyében a kormány elé terjeszt.

Az emlékirat, utalva mindenekelőtt arra, hogy a román gabna vámmentes behozatala érzékenyen érinti Erdély ama vidékeinek gazdáközönységét, melyen a gabnárak nem a világpiac konjunkturái szerint alakulnak, kiemeli, hogy a román gabona vámmentes behozatala csak úgy engedhető meg, ha kompenzálatik az illető vidékek iparának teendő engedményekkel; ha a kiegyenlítés nem fog csak az egyik fél rovására történni, s nem lesz oly természetű, hogy mind azzal, a mit ad s a mit vesz is, csak ama vidékeket sújtja, melyek érdekében az emlékirat benyújtói felszólalnak. Az eddigi szerződés nem volt kellő tekintettel az illető vidékek érdekeire, rontotta azok iparát s a nyerstermékek egész versenyét rájuk zúdította. A vámmentes behozatal tehát csak úgy engedhető meg, ha az ottani bőr-, fa-, cserép stb. iparcikkre nézve a szerződés előnyei fokoztatnak s loyális garanciák alá helyeztetnek.

Az állatbehozatalt nem akarja kizárni az emlékirat, de kiváló súlyt helyez azokra az

mindegy, már benne volt, vissza nem léphetett.

Az utazás alatt az ismeretlen tartózkodó lett. Farkassy urban is felébredt a lelki ismeret szava. Végre megérkeztek. A ház-mester kaput nyitott. A két álarozos felsietett a lépcsőn, elől a nő, utána a férfi. A nő megállott az első emeleten s kulcsot véve ki zsebéből, átnyújtotta azt Farkassynak. Farkassy urnak egyszerre megnyitlák a szemei.

— Hogyan? te vagy az Zelma?!

De belátván, hogy bakot lött, rögtön utána tette:

— Mindjárt tudtam:

A kis Zelma pedig nagyon megharagudott férjére.

Az hasztalan fogadkozott, hogy ő rögtön felismerte: mit sem használt! Zelma kebelében a féltékenységgel megfogamzott. Ő féltékeny volt — önmagára. Meg is büntette férjét hiútlenségéért: egy egész napig nem szólt hozzá.

Farkassy ur pedig megfogadta, hogy soha többé „szép ismeretlenekkel” nem kezd ki. De hiszen nem is ő kezdett ki.

(Szt. A.)

állategészségügyi intézkedésekre, melyek a nyugati államok aggodalmait saját állatki-vitelünkkel szemben teljesen eloszlatni képesek.

Kivitelünk Romániába eddig mesterséges akadályokkal s önkényes rendszabályokkal volt megbenítva román részről; szükséges, hogy ezek ellenében is garanciákat foglaljon magában a szerződés. Az emlékirat e célból a paritás alapján alakítandó s állandóan funkcionáló vámtanácsot proponál, mely úgy az idevonatkozó, mint az állategészségügyi s áru-osztályozási kérdésekben választott bizottsághoz döntene.

Kiemeli az emlékirat újabb vasuti csatlakozások szükségességét is, hozzátéve, hogy arra, miként ennek feltételei Románia részéről megadassanak, a szerződési tárgyalások a legjobb alkalmat fogják nyújtani.

A bizottság beható tárgyalás után elfogadta az emlékirat előterjesztett javaslatát, megtoldandónak határozva azt egy ponttal, melyben felhivatik a kormány figyelmére a konzultációs intézmény reformjára s nevezetesen annak szükséges voltára, hogy az aldu-nai államokban levő konzulások mindenikénél egy-egy magyarul értő s magyar viszonyokkal ismerős főhivatalnok legyen.

Kossuth az eloláhosodásról.

II.

Collegno al Braccone, 1877. május 30.

(Folytatás.)

És most ne botránozzék Ön meg merészségem fölött, ha az eszmélenczolat ösztönénél fogva én, a dilettans, Önt, a szaktudóst, a tudomány mezejére követem.

Azon elmékedési fonal, melylyel Ön a továbbmozgási törvénynek e tárgyra alkalmazásához eljutott, megvallom, egyben-másban viszont én nekem «nehéz egy tétel».

Hogy a jelenkori leghatalmasabb nemzettek vegyes elemekből alakultak, az tény. Ismerem alakulásuk processusát. Számot tudok magamnak adni az elemekről, melyeket Új-Európa nemzeteinek alakulásához egyrészt a szertedőlt római birodalom romjai s hagyományai, másrészt a barbár áramlat szolgáltattak. Nemcsak a leghatalmasabb nemzettek alakultak vegyes elemekből, hanem mind, még a baszk is, mely itt Európában talán a legősiebb, még az is talált már még ősiebb elemeket, melyekkel vegyült, midőn (talán a sülyedő «Atlantis»-ból menekedve) helyre telepedett. Még a németek közt hegemoniára vergődött porosz-német is határozottan szláv eredetű keverék. Biz itt tisztá faj egy sincs. A török janicsárok, kik által Osmán és legközelebbi 13 nagy utódja 2000 sátor aljából kevesebb mint két század alatt világreszkettető hatalommá fejlettek, nem török vér voltak.

De én nem gondolom, hogy a vegyes elemekből alakulás ténye causalitási következtetésekre adhasson alapot a főnforgó kérdésben. A vegyes elemek a nemzettek megalakulásának processusához tartoznak. A nem vér-, hanem nemzet faji önérték pedig a már megalakult nemzeti egyéniség collectiv típusának lifolyása. Ezen typus nincs többé változásnak kitéve. Collectiv alapponás az, melyet csak az enyészett törülhet el, s mely egészen más eszmerendbe tartozik, mint azon fajta tény, melyre nézve Ön saját egyéniségét például hozza fel.

Hogy Ön, ki német eredetű magyar polgár, erős fajnérzetű magyarrá fejlődött hazájában Magyarországon, ebből nem gondolom azt következtethetőnek, hogy a mily természetes ezen fejlődés (helyesen nevezte ön fejlődésnek), ép úgy a nemzettek vegyes elemekből alakulásának természetes következménye az, hogy az erdélyi magyarság, saját magyar hazájában tömegestől oláhhá leszzen. Ez nem fejlődés, hanem nemzeti elmállás, melyet csak a (már értelmeztem) faji önérték hiánya magyarázhat, míg az első eset egyszerű társadalmi adoptatio, melynek impulzusai előtt a genelogicus fajleszarmazás emléke igen természetesen háttérbe szorult. A ki Magyarországon, mint hazájában él, s ösztönt érez magában hazája typicus collectiv életében osztozni, az, ha csak nem ellen-

sége azon eszmének, hogy Magyarország jövődjére is Magyarország maradjon, természetsszerűleg fölveszi hazája történelmi jellegének típusát. Ennek, a mióta a magyar nyelv visszafoglalta a közéletben a latin nyelv által elfoglalva tartott helyet, növekedő számban mutatkoznak jelenségei. S ez másutt is mindenütt így van. Minden állami típusu nemzet folyvást veszen föl magába egyes jövővény elemeket, a nélkül, hogy ez azon nemzetiségnek, melyhez a jövővény leszarmazásilag tartozott, faji önértékét hanyatlásnak indultnak mutatná. De ha például a franczia nép, a helyből nem mozduló nép, azért, mert németekkel érintkezik, vagy németek által van körülveve, saját hazájában tömegestől németté lenne, ez már bizonyosan a faji önérték veszendőségét tanusítaná. Szóval, a nemzeteknek vegyes elemekből történt alakulása egy dolog; egyeseknek hazájok történelmi típusához alkalmazkodása egy másik dolog; s az erdélyi magyarságnak saját magyar hazájában tömeges eloláhosodása egy harmadik dolog; nincs ezek közt sem causalitási nexus, sem tényi analogia.

(Folytatása következik.)

Levelezés.

Orbai-szék, 1886. ápril 16.

(Egyházmegyei gyűlés. — Iskolaügy. — Adó-felszámolás.)

Az orbai ev. ref. egyházmegye ápril 14-én Kovásznán tartotta meg tavaszi közgyűlését, mely alkalommal a néhai Zeyk Károly egyházközségi főgondnok gyászünnepe is megtartott.

A gyűlésnek főbb tárgyai ezek voltak:

A Vékás Lajos főjegyző által ügyesen szerkesztett jegyzőkönyv felolvasása, a nagy gondnal összeállított esperesi jelentés és a canonica-visitatio tárgyzó püspöki leiratnak felolvasása, melyek mind tudomásul vétetni határozattak.

Következett Cs. Gy. világi képviselő mint bizottsági előadó által a canonica visitatio reform-kérdésében előterjesztett vélemény tárgyalása.

E szerint a visitatio 3 évenként eszközölteték s szükség esetén többször is hivatalból, külön díjazás nélkül, az esperes, jegyző, lehetőleg egy gondnok és ennek meg nem jelenése esetén a direktor által.

A hivatalnokok javadalmazása céljából az egyházközségek mindenike fizetne 5—5 frt törzsovatalt évenként, és ezen kívül az évi tiszta jövedelemnek $\frac{1}{2}$ %-át, nem lehetvén a legvagyonosabb egyházközség rovatala is 20 frtnál magasabb. Az ezen aránykules alapján minden három évben eszközölendő kiadás jelen első esetben 95 frtot eredményezne és Zágont kivéve, mindenik egyházközség kevesebbet fizetne az eddiginél a presbiteri költségeknek hozzászámításával. A 95 frtból lenne az esp. javadalmazás 40% = 38 frt, a jegyző és direktoré 30—30% = 28—28 frt 50—50 kr, nem maradván fenn ezen első kiadás alkalmával az egyházmegyei pénztár javára semmi. A direktor, mint II. fokú számvizsgáló, referálni tartozik mindezen ügyekről az egyházmegyei tanácsban.

A külön leküldött rovatos ívek helyett a csak nem régiben megrendelt nyomtatványoknak felhasználása lett — egyelőre — meghatározva.

A zabolai kepeváltási ügyben az állandó igazgató tanácsból utasítás-adás kérése határozottatott.

Az özv. ár. gyámintézet kérdésében küldött bizottság előadója Földes György által előterjesztett vélemény elfogadásával határozattal emeltetett, hogy az egyházker. özv. és ár. gyámintézet az új esetekre nézve 1887. január 1-ével életbe léptettesék, nem lévén a régi esetekre nézve a Rikán belőli, szép alappal bíró egyházmegye amabba beolvasható.

Az erdővidéki átirat az özv. és ár. gyámintézetre vonatkozólag illetéktelenségi szempontból nem tárgyalatván, napirendre tért a gyűlés.

A gyámintézet alpenztárnokává P. K. esperes és közalapvizsgáló bizottsági tagokká Cs. Gy. és F. Gy. lettek megválasztva.

Ez alkalommal tartott meg a néhai Zeyk Károly egyházközségi főgondnok gyászünnepe. Havadtói Gerő körösi lelkész a gyászünnepeken megjelent közönség figyelmét magára vonta az ünnepelel életrajzának ecsetelésével.

A kovásznai dalárda által énekelt gyászdalok meghatók voltak, s az ünnepelet nagyban emelték.

Az ünnepelet mint testület részt vettek: méltóságos Dónáth József urral az élén az egyházmegyei közgyűlés, a mesteri kar, a kovásznai községi előjáróság, a dalárda, a helybeli pénzügyi szakasz és a községi iskola.

* * *

A miniszteri id. iskolálatogató ápril 5-én meglátogatván a zabolai községi iskolát, nem igen kedvező színben tüntette fel az ottani iskoláztatás eredményét. 270 tanköteles növendék közül csak 181 iratkozott be a jelen tanévben s ezek között is sok volt a mulasztó.

A kovásznai községi iskolaszék a nagyobb osztályos fugyermekek számára értékes könyveket vásárolt be s utasította a tanítói kart, hogy az énekevezérel érintkezésbe téve magát, az ünnepelel vasárnapokon rendre vezessék a növendékeket a templomba és közvetve vagy közvetlenül szoktassák őket a vallásos énekek éneklésére.

Az intézkedés megteremtette gyümölcsöt. A tanítói kar buzgalmával a szülőknek nagy öröme mulasztás nélkül járják az iskolai növendékek a templomot s buzgó áhitattal éneklék a vallásos énekeket.

* * *

A lapok régóta hoznak panaszokat az adóügyben. Tudnánk mi is felsorolni rendetlenségéből származott szomorú esetet akárhányat különösen az illetekek kiszabása köréből. Ezekre majd visszatérünk.

Itt általánosságban csak a háromszékme-gyei egyenesadó-felszámolási bizottság aránytalan szervezéséről teszek igazságos és méltányos megjegyzést.

Tudjuk, hogy ezen felszámolási bizottságba két tag az államkincstár részéről nevezetik ki és két tagot a megyei közgyűlés választ, valamint az is tény, hogy ama bizottságnak a nagy Kézdi és Orbai írásokból egy tagja sincs, ki a helyi viszonyok ismeretével bírván, felvilágosítást adhatna az itteni ügyek tárgyalásánál. Van-e itt méltányosság? Nincs; már csak azért sincs, mert a kézdí-vásárhelyi adóhivatalhoz tartozók III. oszt. keresetadó, banya-adót és nyilvános számadásra kötelezett egyesületek című adót a múlt évben 45.000 frtot kellett hogy fizessenek, tehát többet, mint más járárok.

Ajánlom az arányt e téren.

X.

Különfélék.

Móricz Gyula gyulafehérvári róm. kath. gymnasiumi rendes tanár, lapunk volt csikmegyei szerkesztője, mint mely részvétellel értesülünk, e napokban meghalt.

A társadalom elvesztette egy lelkes támaszt s a tudomány egyik szorgalmas művelőjét. Áldás és béke poraira!

— Eljegyzés. Csiktaploczai Lázár Juliska kisasszonyt, bold. emlékü főispánunk Lázár Dénes fiatal, szép és művelt leányát, gömörmegyei Dapsy Frigyes m. kir. erdősz folyó hó 17-én Csik-Taploczán eljegyezte. Öszinte szóval gratulálunk!

— Nagy tűzvész pusztított Kézdi-Vásárhelyt folyó hó 17-én éjjel, melynek 9 épület esett áldozatul. A tűz éjjélkor ütött ki s a roppant sűrűségben, hol házak, csűrök és egyéb gazdasági épületek egymást érték, a pusztító elem bő tápanyagot nyert. Csak a ki ismeri a kézdí-vásárhelyi építkezési viszonyokat, birhat kellő fogalommal a pusztulásról. A szűk helyre összeszorított házakból csak pusztta életöket tudták megmenteni a tulajdonosok; a házak összes felszereléseikkel, a csűrök tele takarmánnyal, az istállók a benne levő háziállatokkal mind, mind a lángok martalékává lettek. Alig lehetett va-

lamit megmenteni a vész elől, mely oly rohamosan jött és mentő kezek hiányában oly gyorsan terjedett, hogy az első negyedóránban a mentés már csaknem lehetetlenné volt téve. Hogy a tűz oly nagy pusztítást vitt véghez, annak oka legfőképpen abban keresendő, hogy a város népének nagy része nem lévén értesítve a tüzről, alig egy néhány ember buzgólkodott az oltás és a tűz lokálizálása körül. A város kantai része csak másnap reggel értesült a tüzvészről, az lévén a kantai r. k. harangozónak szokása, hogy addig, míg a tűz öt nem égeti, nem kondítja meg a vészharangokat. Ajánljuk e kényelmes természetű urat a hatóság figyelmébe. Ugyancsak a közönség nem értesülésének tulajdonítható azon botrányos jelenség, hogy a házakból megmentett csekély ingóság nagyobb része is — a kellő őrizet hiányában — ellopott. Szerencsének mondható, hogy a légáramlat déli irányt vett s hogy különösen az a szél, mely az egész hónapban át s vasárnap is folyton fújt, szombaton éjjel szünetet tartott, mert más irányú légáramlat vagy nagy szél mellett a törvényszék, ügyészség, adóhivatal és azon kívül egy egész városrész leégthetett volna. Ezen szomorú esetből okulva, ajánljuk az illetékes hatóságoknak, hogy minden tüzeset alkalmával a vészharangokon kívül valami tűzjelről gondoskodják, mely a közönséget jó előre figyelmeztetné a vészről; mert ha mentő kéz nincs, minden egyes tüzesetnél ki vagyunk téve a szombati nagy romlásnak.

— **Időjárásunk.** Megtörténik néha-néha, hogy a központi meteorológiai intézet jövődölései nem teljeseznek be. Megírja, hogy kilátásunk lehet meleg időkre, mire nálunk havazni kezd, s az egész természet téliesszint ölt. Így van ez most is; a kilátásba helyezett meleg idő helyett a hőmérő 2 R^o-ra szállt le, szerdán havazott, s a Nemere dühösen száguldozott Háromszék románai, diadalmasan hirdetvén, hogy ő legkevésbé sem respektálja az időjelző intézet jóslatait.

— **Dr. Brennerberg** szepeni főispán és szász gróf pénteken este több heti betegség után meghalt. Midőn nagy horderejű állását elfoglalta, kijelentette, hogy a program, melyet új hivatalában követni fog, a nemzetiségek között való jó egyetértésnek hazafias elősegítése és a közös magyar haza felvirágzásának töle telhető buzgó előmozdítása lesz. E programért küzdött utolsó perczig.

— **Halálozás.** Kézdivásárhelyi Bene Józsefné e hó 18-án 70 éves korában meghalt. Temetése 20-án volt közrészvét mellett. Béke poraira!

— **A múlt számunkban jelzett husvéti mulatság** közbejött akadályok miatt elmarad. E helyett május 15-én fog a kézdivásárhelyi kaszinó egy nagyobb szabásu hangversenyt rendezni.

— **Népszerűség a bocskorban.** Rezső trónörökös hercegovinai vadászatai alatt fölhuzta a bocskort, a mely bizonyosan most jutott először ilyen nagy tisztességre. Egy raguzai vargánál készítettet magának a trónörökös két pár igazi opankát, a minőt a krivosjeiek hordanak. A hercegcócok, a kik jelen voltak a vadászatokon, magukon kívül voltak bámulatukban, mikor látták, hogy a trónörökös milyen pompásan mászál az ök nemzeti lábbelijükben a Gluha, Smokva csuszos ormain a sasok után. A trónörökös a lábbelihez illő fejrelátót is viselt: dalmát süveget, haragos vörös feketével szegett zárai siphát.

— **A belga munkás-mozgalom** újabb fenyegető alakulásáról érkeznek hírek. Az állami és községi hatóságok közbenjárása, hogy a munkások a félbehagyott munkát újra megkezdjék, a legtöbb helyett sikertelennek bizonyult, sőt eddig nyugodt helyeken is sztrájk-mozgalmak észlelhetők. Egy szombati távirat a következőket jelenti: A sztrájk növekedését minden oldalról megerősítik. Charleroi-ban 2200, Jumethben 1000 köszénbányamunkás szünetel. A liégei köszénbányákat kivétel nélkül elhagyta minden munkás. A gyárosok mind visszautasították a munkások kéréseit a béremelés iránt. A helyzetet maga a kormány is fenyegetőnek tartja.

— **Sértés-hus-eladás mint háziipar.** A kassai kereskedelmi és iparkamara fölterjesztés

folytán a következő fontos elvi jelentőségű határozatot hozta a m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium: «Az otthon hízalt sertéseknek bizonyos időszakban való leszurása, illetőleg az ekként nyert husnak elárusítása nem képez ipari foglalkozást és az illető jogosítva van az így nyert és a saját háztartásában nem szükségelt hust bárhol elárusítani, mivel az 1884. XVII. t.-cz. 50. §-a értelmében élelmi czikkek bárki által bárhol áruba bocsáthatók. Sertéseknek rendszeres foglalkozásként való leszurása és az így nyert husnak iparszerű elárusítása a hentesipar fogalmát megállapítja és ehhez iparigazolvány szükséges. A kik ily iparral az 1872. VIII. törvényezikk hatálya alatt foglalkoztak a nélkül, hogy iparigazolvánnyal bírtak volna, ipar-kihágást követtek el és ez idő szerint is, ha ezt az ipart folytatják, ipar-igazolvány váltására kötelezendők. A képesítés igazolására vonatkozólag pedig megjegyeztetik, hogy az önálló iparüzés igazolása egyenértékű a műhelyben szakbavágó munkával töltött idő igazolásával.» A fenti elvi jelentőségű rendelet utolsó kikezdésében foglaltak lényeges kedvezményt nyújtanak oly iparosoknak, kik a fennállott ipartörvény hatálya alatt bejelentés nélkül iparos műhelyt fentartottak és ez idő szerint a hiányt pótolni, illetőleg ipar-igazolványt váltani tartoznak.

— **Jókai és olvasói.** Ismeretes dolog, hogy Jókainak mily nagy az ismeretsége regényeit olvasó közönsége körében. Ez az ismeretség meglehetősen intim az olvasók egy részénél, a mennyiben akad elég romlatlan kedélyű férfi, de különösen hölgy, a ki anynyira beleéli magát a Jókai lelkületének ismeretébe művei után, hogy egészen bizalmas ismerősenek tartja, a mi különben nagyon is természetes. Így van aztán elég olyan is, a ki Jókait kéri föl, hogy vásároljon a számára „En Csillag Anna pomádét”, — de írja meg azt is, hogy használ-e — fölvilágosítást kér a legujabb „Nonpareil felveteen” szövegekről; megrendeli, hogy a népszínházban, ha lehetséges, adassa elő „Manlius Sini-ster” című drámáját, mert akkor éppen feljő a vásárra stb. Jókai, a mennyire lehet, igyekszik el nem riasztani a kedves ismerősöket magától, a minek egyszerű következménye az, hogy az ő népszerűsége nem csökken, s ez az ismeretségi kör napról napra terjed minden megbízásaival egyetemben. A napokban — mint a N-t írja — egy tisztességes uri ember levelet ír a „Máltóságos képviselő urnak”, azt kérdezve, hogy az a „gyönyörű szép nő”, a kivel ez az ur szeptember 24-én „Mohai Ágnes kisasszony pavillonjában” találkozott, hajadon-e még? hogy hívják? hol lakik? micsoda családja van? Igér a lobbakönyv ismerős a felvilágosításért — 10 forintot. Csakhogy Jókai szeptember 24-én nem volt Mohai Ágneséknél (hiszen ha tudta volna!) s így a legjobb akarattal sem tud felelni a sok, különben teljesen indokolt kérdésre. Hogy azonban a 10 ffrt mégis meg legyen menthető valami jótékony célra, felszólítja Mohai Ágnest, legyen kegyes a fenti kérdésekre felelni.

— **Nihilista mozgalmak.** Abból az alkalomból, hogy a czár ellen a kozákok közt nihilista összeesküvést fedeztek fel, egy magas rangú állami tisztviselő a Köln. Ztg. pétervári levelezője előtt igen komor képet festett az oroszországi viszonyokról. Ő szerinte a nihilisták száma éppen nem fogyott, ellenkezőleg jelentékenyen növekedett. Azonban arra, hogy bűnös tevékenységüket folytassák, nincs pénzük. A mozgalom kezd is korábbi jellegétől eltérni. Míg a nihilizmus eddig főleg a művelt osztályok közt terjedt el s kiválóan tanulók, katonatisztek, technikusok s gimnáziumi képzettségű fiatal emberek voltak a hivei, most Oroszország belsejében ép úgy, mint Európa nyugatán a szocializmus az alsóbb néposztályban, a kisiparosok és munkások közt toborz hiveket. A nihilista felforgatók tanai, — sohajtozott a tisztviselő — fájdalom, bő gyümölcsöket termettek; nem is esoda, mert az ország általános helyzete kezükre dolgozott. A birodalom belsejének számos vidékein a nyomor a szó szoros értelmében leírhatatlan; munkát nem kapni ehol, s az éh-tífusz gyakori vendég. A pé-

tervári miniszteriumokban sehogy se szereplik, ha a kormányzók az állapotokat komor, bár való, színekkel festik, s előbbre tartják, ha kényelmes öncsalásnak adhatják át magukat. Igen keményen éreztették magukat a rossz aratások, melyeknek következtében néhány kormányzóság több éven át egymásután szenvedett, valamint az a körülmény is növelte a szükségét, hogy az utóbbi években a gabona-kivitel Németországba nagyon csökkent. Az a változás, melyen a nihilizmus egész csöndben átment, a közel jövőre nézve mindenestre igen komoly veszélyt képez, jól lehet bűnös cselekményektől kevésbé lehet tartani, mint eddig. Ellenben várni lehet, hogy időnként provinciális lázadások lesznek, melyek a birodalom egyes részeinek óriási távolsága s a csapatoknak viszonylagosan csekély száma miatt mindenkör komoly aggodalomra fognak okot szolgáltatni.

— **A brassói oláh diákok** még mindig tüntetnek. Jó hosszú ideig tüntetőleg viselték sapkáikon az oláh nemzeti szín kokárdát, mig nem miniszteri rendeletre az igazgató betiltotta azok viselését. A diákok azonban most — mint a „Brassó” írja — úgy akarnak kifogni a miniszteri rendeleten, hogy gyászfátyol alatt hordják a kokárdát. Persze ettől a ríktó színű kokárdák olyan jól láthatók, mintha nem is volna rajtok gyászfátyol.

— **Az oltárnál meggyilkolt püspök.** Madridból távirják e hó 18-ról: Ma délelőtt, midőn a székesegyházban a püspök a virágvasárnap misét mondotta, egy lelkész háromszor rálőtt a főpapra. A püspök a második lövés után halva rogyott össze. A gyilkost sikerült elfogni. Csendőrkök őrzik a székesegyházat, melynek ajtóit becsukták. Az eset városszerte mély izgatottságot keltett. A vizsgálat folyik.

— **Borzasztó tüzvész** dult e hó 18-án Strylengyel városban, mely a várost teljesen elpusztította. A mentés, dacára annak, hogy Lembergől külön vonaton tűzoltóság ment segítségül, lehetetlen volt. Hatszáz épület, köztük csaknem valamennyi középület leégett. Nehány száz család hajlék nélkül van. A hivatalos jelentés szerint sok emberélet is esett a tűznek áldozatul. A nyomor borzasztó. Lembergől több vagon élelmiszert indítottak Strybe.

— **Rettentő vihar** Minnesotában. Minnesotában a napokban iszonyu forgószél uralkodott, mely roppant nagy károkat okozott. Az orkán ereje tüneményeszerű volt s egész községeket elsöpört a föld színéről. Így Saint-Cloud és Souberapids teljesen szét vannak dülva, a házak romjai alatt családok vannak eltemetve. Az utóbbi helységben egy bányatulajdonos fia éplakodalmát tartotta a leggadagabb farmer leányával. A husz emberből álló lakodalmas társaság ép javában mulatott, mikor az iszonyu forgószél keletkezett s fejük föltt az egész ház romba hullott s a vőlegényt és menyasszonyt agyonütötte. A husz ember közül egyetlenegy maradt sértetlen. Racestationben, a mi nagyobbacska város, a vihar nem kevesebb, mint 300 házat romba döntött, azok közt egy templomot is; a törvényszék épülete s az új pályaház, melyek amerikai mód szerint deszkából voltak összerakva, teljesen eltűntek. Hat egész órán át mértföldekre oly sötétség volt, hogy azt hitték, hirtelen az éj borult le. A por oly sűrű volt, hogy belevakult s belefuladt a sok ember, a kik aztán tehetetlenül ott feküdtek az utakon. Az erkélyeknek, földelcserepeknek, földdaraboknak s faltörmeléknek valóságos zápora hullott s menedék nem volt sehol, mert a házakban megingtak a falak s a szoba-boltok recsege beomlottak. A vihar hat óra múltán megszünt s mosolygó ég borult az oly súlyosan meglátogatott vidék fölé. A forgószél a mily hirtelen jött, ép oly hirtelen tűnt is el. A szerencsétlenség egész nagyságát bajos még ma átlátni. Maig a halottak száma több száz nál, a súlyosan sebesülteké bizonyosan háromszor annyi. A kárt, melyet az iszonyu vihar okozott, tulás nélkül lehet két millió dollárra becsülni.

— **Felkérés folytat** közlülük, hogy Jancsó Mihály kézdivásárhelyi ügyvéd jutányos áron tanít aranyozni fára, képrámára vagy oltárhoz való képekre, ugyszintén papírra

is arany lemezzel, továbbá papírra színes virág-girlandbetűket csinálni.

— **Elveszett egy vízfecskendő** Kézdi-Vásárhelyt folyó hó 17-én éjjel a tüzvész alkalmával. A ki nyomára tud vezetni, kéri Mágori Sámuel tulajdonos urat értesíteni.

RÖVID HIREK.

Az erdélyi muzeum-egyletnek összes vagyona ez idő szerint meghaladja a 260,000 ffrtot. — **Csongrádon** erős mennydörgés és villámlás kíséretében dió- és mogyoró-ságú jégdarabok estek. — **Visszaautasította a királyt** a svéd államtanács azzal a kérésével, hogy a trónörökösnek adjanak 15 ezer ffrt évi tartásdíjat. — **Tisztelegés betörő.** Temesvárt hír szerint egy köztisztvisletben álló polgárt, ki tökéi után él, merész betörési kísérleten érték. A vizsgálat kiderítette, hogy egy nagy betörő banda feje volt. — **A budapesti kir.** tábla a napokban határozatot hozott, mely szerint „a szinigazgatónak színházi felszerelvényei s jelmezruhái nem vehetők végrehajtás alá”. — **Emberhust** árultak a port-au-princoi (ausztráliai) piacon disznóhus helyett. Tizenkét embert fogtak el, a kik kegyetlen tettüket be is ismerték. — **Víz alatt járó csónakot** talált fel Liverpoolban egy angol. A csónak, melyet villamos erő hajt, szivar-alaku, két emberre van számítva s tíz óra hosszat maradhát víz alatt. — **Szivarokat lopott** a francia földm. miniszter estélyén egy csomó vendég, a kiket ezért ki kellett utasítani. — **Nincs betege** a bécs-sechshausi kórháznak. Himlőjárvány miatt sietve állították föl s mire elkészült, nem volt, a ki bele feküdtek. — **Az Egyesült Államokban** most, a sok sztrájk következtében, 51,000 munkás van foglalkozás nélkül, míg a mult évben ilyenkor csak tizennyolc ezren voltak dolog nélkül. — **Ujrobantó anyaggal** tetek a napokban kísérletet Morva-Osztrauban; a találmány neve, feltalálójáról, hellhoffit. Konstatáltatott, hogy robantó ereje kétszer akkora, mint a dinamité.

Az „Ország-Világ” 16-ik (ápríl 17) száma ugyiszellemi, mint artizstikus tekintetben kiválóan gazdag és szép. Tolnai Lajos és Szabó Endre regényeiken kívül a következő közleményeket tartalmazza: «Tavaszi far-sang», Bródy Sándortól (Széchy Gyula bájos rajzával); «A labdázás» Porcsolt Kálmántól (számos képpel); «Verőfény», sikerült költemény Palágyi Lajostól; Pogány Györgyről (25 éves főispáni jubileuma alkalmából, arczképpel); Szokolay Kornéltól; «Apró versek», Gáspár Imrétől, Kempenen Farkastól és Lé-vay Edétől; «Az e heti felolvasások»; «A hétről», heti tárcza Május től s végül az élénken szerkesztett rovatok. A képek közt igen sikerült Mannheimer Ágost «A baba is tőm» genre-képe, Bruck M. «Sár van» című képe, továbbá «A nagy-mosás» című nagyszabásu kép Dall’Oka festm. után, Goró Lajostól csinos regényvillusztrációk. Előfizetési feltételek: jan.—decz. 10 ffrt, jan.—jun. 5 ffrt, julius—szeptemberre 2 ffrt 50 kr., junius—decemberre 5 ffrt. Az «Egyetértés»-sel együtt: egész évre 28 ffrt, félévre 14 ffrt, negyedévre 7 ffrt, egy óra 2 ffrt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdarszévsénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6-ik szám. Legozsértebben megrendelhetni 40 kros füzetekben Turóczi László kézdivásárhelyi könyvkötőnél, kinél a mutatványszám meg is tekinthető. A 40 kros füzetek két számot foglalnak magukban.

89-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára történt szives adakozásokról.

Barátos.

Varsád Dániel 6 kr, Csorja Zsigmond 4 kr, Kiss Dénesné 1 liter törökbuza, Szondo László 20 kr, Kaló József 1 lit. paszuly, Óla János 1 liter rozs, Deák Barabás 20 kr, Benden Jánosné 1 liter rozs, Balog Domokos 1 liter rozs, Frider Mózes 10 kr, Mat János 1 liter rozs, Bedő Pál 2 lit. rozs, Bartha Domokos 2 l. rozs, Beder Pál 1 lit. rozs, Bibó Ferencz 1 liter rozs, Bibó József 1 liter rozs, Borlok János 1 liter törökbuza, Tamás Károly 2 liter rozs, Kocsis Elek 1 liter rozs, Bartha Jánosné 4 liter törökbuza, Veress Mihály 1 liter rozs, Vékás Vilma 20 kr, Ferencz Lajos 1 l. rozs, Bartók Dénes 2 l. rozs, Szász Ferencz 1 liter törökbuza.

Fogadják a jótékony adakozók az árvaház nevében leghálásabban köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1885. decz. 30.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Vajna Károly,
jegyző.

Felelős szerkesztők:
lfj. Dobay János. **Sprencz György.**
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

HIRDETMÉNY.

Körte-oltványok, megénk éghajlathoz többféle fajból, 2—3 évesek, igen jutányos áron (drbja 10—15—20 kr) kaphatók **Márkosfalván Barabás Istvánnál**. Ezenkívül faiskolák számára **2 éves vadalmagonezok** (darabja 1 kr). Tömeges vásárnál kedvezmény.

Sz. 326.

1—2

Árverési hirdetmény.

Alulírt községi előljáróság közhírré teszi, miszerint Kézdi-Szentlélek község közbirtokosai tulajdonát képező Jáhoros havasa legelés tekintetéből folyó 1886. évi április 24-től kezdődőleg három egymásután következő évre bezárólag 1889. évi április 24-ig folyó hó 28-án délután 2 órakor K.-Szentlélek község házában nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe ki fog adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek leend-nek a kikiáltási ár 10 százalékát bánatpénzzel letenni.

Az árverési feltételek a község házában betekinthetők.

Árverezni szándékozók felhivatnak a fenn kitűzött napon, órában és helyen megjelenni.

K.-Szentlélek, 1886. ápr. 21.

Köntzei Albert,
jegyző.

Tamás Elek,
bíró.

Sz. 437. tkkvi

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Kocsis Gábor márkosfalvi lakos végrehajtatónak Forró Albert, Forró Jánosné Becző Borbára, Barabás Albert által képviselt kiskoru Barabás Benedek, Gerő, Albert, Irma és Barabás Gyula által képviselt kiskoru Barabás László, Anna és Gyula márkosfalvi lakos végrehajtást szenvedők elleni 190 frt tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Márkosfalva községében fekvő, a márkosfalvi 543. sz. tjkv-ben foglalt 70., 71. hr. sz. 191 frt, 992.

hr. sz. 73 frt, 1165. hr. sz. 41 frt, 1255., 1275. hr. sz. 202 frt, az 1481. hr. sz. 101 frt, a 2817. hr. sz. 95 frt, az 554. sz. tjkv. 1529. hr. sz. 121 frt, az 561. sz. tjkv. 1556. hr. sz. 54 frt, 1997. hr. sz. 135 frt becsértékű ingatlanokra az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április 28-ik napján d. e. 9 órakor Márkosfalva községében a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszo-gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi január 27-én tartott üléséből.

Sz. 495. tkkvi

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a lemhenyi róm. kath. templom pénztára végrehajtatónak ügyvéd Szilágyi Ferencz által gondnokolt Bertalan György végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Almás községében fekvő, az almási 224 sz. tjkv-ben foglalt 477., 478. hr. sz. 431 frt becsértékű, 655. hr. sz. 43 frt becsértékű, 859. hr. sz. 5 frt becsértékű, 1842 hr. sz. 26 frt becsértékű, 2169. hr. sz. 8 frt becsértékű, 2345. hr. sz. 17 frt becsértékű, 2958. hr. sz. 15 frt becsértékű, 3019. hr. sz. 17 frt becsértékű, 3204. hr. sz. 10 frt becsértékű, 3906. hr. sz. 50 krajczár becsértékű, 4207. hr. sz. 20 frt becsértékű ingatlanokra, melyben az érték egyszersmind kikiáltási ár is, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi május 3-ik napján d. e. 9 órakor Almás községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszo-gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi február hó 3-ik napján tartott üléséből.

Sz. 496. tkkvi

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Szabó Gyula és neje végrehajtatónak Léva László végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Ikafalva községében fekvő, az ikafalvi 133. sz. tjkv-ben foglalt 243 hr.

sz. 25 frt, 488., 489., hr. sz. 38 frt, 594. hr. sz. 30 frt, 717. hr. sz. 46 frt, 1123., hr. sz. 35 frt, 1171., 1173. hr. sz. 104 frt, 1372., 1373. hr. sz. 74 frt, 1418., 1419. hr. sz. 92 frt, 1506. hr. sz. 61 frt, 2071. hr. sz. 47 frt, 2213., 2226. hr. sz. 114 frt, 2235. hr. sz. 47 frt, 2326. hr. sz. 7 frt, 2350. hr. sz. 36 frt, 2442. hr. sz. 23 frt, 2679. hr. sz. 91 frt, 2973. hr. sz. 3 frt értékű ingatlanokra, az árverést egyszersmind kikiáltási ár is, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi május hó 1-ső napján d. e. 9 órakor Ikafalva községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszo-gáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, 1886. évi február hó 3-án tartott üléséből.

RUHASZÖVETEK

csakis tartós juhgyapjuból, középtermetű férfiak számára

3.10 méter)	4 frt 66 krért jó	juhgyapjuból,
egy)	8 frt — krért jobb	"
ruhára)	10 frt — krért finom	"
	12 frt 40 krért egész finom	"

Utazó-plaidek (nagy kendők) darabonként 4 frttól 5, 8, 12 frtig. Kiváló finom öltönyöket, nadrágokat, felöltőket, kabát- és esőköpeny-szöveteket, katona-posztót, aba-posztót, egyenruha-posztót, kammgarn, cheviot, trico, női és teke-asztali, peruvien, dosking szöveteket ajánl

Alapítattott

STIKAROFSKY JÁNOS

1886-ban.

gyári raktára BRÜNNBEN.

Minták bérmentve küldetnek; a szabómester uraknak minta-kártyák bérmentetlenül; postai utánvét melletti küldemények 10 frton felül bérmentesen.

Allandó posztó-raktárom van, mely több értéket képvisel 150,000 frtnál o. é., és így önként érthető, hogy nagy üzletemben sok 1—5 méter hosszú maradék van s kénytelen vagyok az efféle maradékokat nagyon leszállítva, az előállítási áron eladni. Minták ezekből nem küldhetők, de a nem tetsző maradékok becsereítenek vagy a pénz visszaadatik. (Megjegyzem, hogy más czégek becsereílik a maradékokat is talán még rosszabb portékával, de a pénzt vissza nem adják).

Csaló czégek utánzásai miatt kénytelen vagyok a hirdetéssel felhagyni; kérem tehát a t. cz. megrendelőket, tartsák meg emlékükből szolid czégemet, s mikor szükségük lesz, szerencsétlenségem becses megrendelésükkel, melyeket a legnagyobb pontossággal fogok teljesíteni.

Levelek elfogadtatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és franczia nyelven.

(9—20)

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

A l l o m á s o k		303. személyv.	301. gyorsv.	321. omnibusv.	A l l o m á s o k		303. személyv.	301. gyorsv.	321. omnibusv.
				Délután					
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			12.50	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.12		10.02
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	Reggel		1.09					319. omn.-v.
Botfalva	"	6.22		2.27	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.37		6.00
Földvár	"	6.45		2.55			2.11		7.43
Mogyorós	"	7.01		3.19	Nagy-Enyed	(érk. ind.)	2.31		8.00
Apáca	"	7.19		3.38	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.54		8.29
Kőpecz	"	7.33		3.57			3.35		9.12
Agostonfalva	"	7.54		4.17	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.36		9.32
Alsó-Rákos	"	8.01		4.36			4.09		10.23
Homoród	"	8.19		4.47	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	4.11		10.32
Kacza	"	8.45		5.08			5.56		12.59
Bene	"	9.01		5.42			6.08	6.08	--
Erked	"	9.22		6.02	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.37	9.13	
Héjasfalva	"	9.43		6.33					311. omn.-v.
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	10.10		7.01			10.51	9.18	10.37
Medgyes	(érk. ind.)	10.29		7.37			6.00	2.10	10.05
		10.39		8.01					
		11.54		8.21					
				9.43					

Brassóból Bukarest felé indul mindennap este 7 óra 14 perczkor az omnibusvonat.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.